

LUIS GUERRA

SEMINARI GRAMSCI

Luis Guerra (Santiago de Xile, 1974) és artista visual, escriptor i teòric. Les seves obres exploren nocions esticopolítiques situades en territoris inestables de nominalitat. A través d'una obra de caràcter performàtic, efímer i nòmada, intenta qüestionar les condicions de producció sociocultural, especialment constituint espais de crítica institucional i anomia. Dins d'aquest marc de visibilitat, investiga la potencialitat de procediments de sostracció i pèrdua que sustentin esdeveniments d'intersticialitat i reactualització. El 2012, ha estat artista resident a Errant Bodies (Berlín). Ha col·laborat amb el Journal of Aesthetics and Protest (Los Angeles) i actualment prepara la publicació del llibre Whispered Matter (2013).

Seminari Gramsci és una obra processual, una instal·lació-performance-investigació basada en l'existència d'un relat oral sobre un fet que va succeir anteriorment: la realització d'un seminari sobre Gramsci (*La anestètica del ready-made*) a càrrec del filòsof xilè Pablo Oyarzún a la dècada del 1980, durant la dictadura militar de Xile (1973-1989). A partir d'aquesta dada, el projecte opera com un *re-enactment*, una reactualització d'un esdeveniment, potser insignificant en termes fàctics, però carregat de capital simbòlic i polític en el context històric.

Al'obra que es presenta a La Capella el que ha estat una mera dada oral, que testimonia un fet aparentment ahistòric –és a dir, que ha succeït sense la traça d'un esdeveniment d'història–, es converteix en un espai de reconstitució d'escena per a una actualitat, la nostra, que no dista en els condicionants polítics, econòmics i socials d'aquella en què es va produir l'esdeveniment del seminari. En aquest sentit, *Seminari Gramsci* també supleix l'emergència de la necessitat de tornar a vincular cultura, anàlisi, debat i reflexió en un període que es caracteritza per la inestabilitat i la crisi.

Com afirma l'artista Carlos Altamirano,¹ igual que en el període de dictadura a Xile, avui, en i durant la crisi econòmica i política a Europa, sembla necessari i urgent que l'espai de l'art “presti” l'espai a allò polític per

inventar una manera de parlar políticament sense parlar de política. Així es constitueix un espai d'al·legoria, com l'anomena Benjamin, i un espai de producció oral, folklòrica, com l'anomena Gramsci. Un espai on l'escissió política es constitueixi en la pròpia creació del que és cultural i sobre el teixit del sentit comú. L'obra és la re-realització mateixa del seminari i, alhora, l'exposició del seu context històric. És un esdeveniment conceptual que correspon materialment al mateix discurs gramscian.

En aquesta ocasió, el seminari es reinstal·la a l'espai públic, amb un funcionament reinstitucional, i facilita un desplegament reflexiu i crític. D'aquesta manera, l'espai d'exposició, sense perdre la seva condicionalitat estètica, es converteix d'espai de/per a la producció intel·lectual en “fàbrica d'idees”. El que es presenta a La Capella, o així que aquesta es posa en ús, és una maquinària social de producció d'oralitat, artesanía i dissidència.

Seminari Gramsci ha comptat amb la participació de Pablo Oyarzún, Andrea Soto, Antonio Gómez, Pamela Desjardins, Verónica Lahitte, Valentín Roma, Lucía Egaña Rojas, Valentina Montero, Marcelo Expósito, Adriana Peláez, Juan Martín Solesio, Christelle Faucoulanche, Brandon LaBelle i Arturo Cariceo.

1. *Filtraciones 1. Conversaciones sobre arte en Chile (de los 60's a los 80's)*. Editorial ARCIS / Editorial Cuarto Propio, p. 269-270.

LUIS GUERRA

SEMINARIO GRAMSCI

Luis Guerra (Santiago de Chile, 1974) es artista visual, escritor y teórico. Su trabajo explora nociones estético-políticas situadas en territorios inestables de nominidad. A través de una obra de carácter performático, efímero y nómada, intenta cuestionar las condiciones de producción sociocultural, en particular constituyendo espacios de crítica institucional y anomia. Dentro de este marco de visibilidad, investiga la potencialidad de procedimientos de sustracción y pérdida que sustenten acontecimientos de intersticialidad y reactualización. En 2012, ha sido artista residente en Errant Bodies (Berlín). Ha colaborado con el Journal of Aesthetics and Protest (Los Ángeles) y actualmente prepara la publicación de su libro Whispered Matter (2013).

Seminari Gramsci es una obra procesual, una instalación-performance-investigación basada en la existencia de un relato oral sobre un hecho acontecido con anterioridad: la realización de un seminario sobre Gramsci (*La anestésica del ready-made*) a cargo del filósofo chileno Pablo Oyarzún en la década de 1980, durante la dictadura militar de Chile (1973-1989). A partir de este dato, el proyecto opera como un *re-enactment*, una reactualización de un acontecimiento, nimio quizás en términos fácticos, pero cargado de capital simbólico-político en ese contexto histórico.

En la obra que se presenta en La Capella lo que ha sido un mero dato oral, atestiguando un hecho aparentemente ahistórico —es decir, que ha acontecido sin la traza de un acontecimiento de historia—, se convierte en un espacio de reconstitución de escena para una actualidad, la nuestra, que no dista en sus condicionantes políticos, económicos y sociales de aquella en la que el acontecimiento del seminario se produjo. En este sentido, *Seminari Gramsci* también viene a suplir la emergencia de necesidad por revincular cultura, análisis, debate y reflexión en un período caracterizado por su inestabilidad y crisis.

Como afirma el artista Carlos Altamirano,¹ al igual que en el período de dictadura en Chile, hoy, en y durante la crisis económica y política en Europa, parece necesario y urgente que el espacio del arte le “preste” su espacio a lo político para inventar un modo de hablar políticamente sin hablar de política. Así se constituye un espacio de alegoría, al decir de Benjamin, y un espacio de producción oral, folclórica, al decir de Gramsci. Un espacio donde la escisión política se constituya en el propio hacerse de lo cultural y sobre el tejido mismo del sentido común. La obra

es la re-realización misma del seminario y, a su vez, la exposición de su contexto histórico. Es un acontecimiento conceptual que corresponde materialmente al propio discurso gramsciano.

En esta ocasión, el seminario se reinstala en el espacio público, con un funcionamiento reinstitucional, facilitando su despliegue reflexivo y crítico. De este modo el espacio de exposición, sin perder su condicionalidad estética, se convierte de espacio de/para la producción intelectual en “fábrica de ideas”. Lo que se presenta en La Capella, o en cuanto esta deviene en uso, es una maquinaria social de producción de oralidad, artesanía y disidencia.

Seminari Gramsci ha contado con la participación de Pablo Oyarzún, Andrea Soto, Antonio Gómez, Pamela Desjardins, Verónica Lahitte, Valentín Roma, Lucía Egaña Rojas, Valentina Montero, Marcelo Expósito, Adriana Peláez, Juan Martín Solesio, Christelle Faucoulanche, Brandon LaBelle y Arturo Cariceo.

1. *Filtraciones 1. Conversaciones sobre arte en Chile (de los 60's a los 80's)*. Editorial ARCIS / Editorial Cuarto Propio, pp. 269-270.

LUIS GUERRA

GRAMSCI'S SEMINAR

Luis Guerra (Santiago de Chile, 1974) is a visual artist, writer and theorist. His work explores the notions of aesthetics and politics which lie in the unstable terrain of nominality. By way of a piece characterised by a performance, ephemeral and nomadic nature, he endeavours to challenge the conditions of socio-cultural production, particularly by creating spaces of institutional critique and anomie. Within this framework of visibility, he explores the potential of removal and loss procedures upheld by incidences of interstitiality and re-enactment. In 2012, Guerra has been an artist in residence at Errant Bodies (Berlin). He has collaborated with the Journal of Aesthetics and Protest (Los Angeles). At present, he is preparing the publication of his book Whispered Matter (2013).

Seminari Gramsci is a processual work, an installation-performance-research project based on the oral narration of an event which occurred previously: the delivery of a seminar on Gramsci (*La anestésica del ready-made*) by the Chilean philosopher Pablo Oyarzún in the 1980s, during Chile's military dictatorship (1973-1989). On the basis thereof, the project works as a re-enactment of an event, perhaps trivial in factual terms, yet charged with symbolic and political meaning in this historical context.

In the work presented at La Capella, what is merely an oral piece of information, bearing testimony to an apparently ahistorical event – that is to say, which occurred without a trace of an event in history –, becomes a space for reconstructing a scene for a present-day reality that is ours and is not far from the political, economic and social circumstances in which the seminar took place. In this regard, *Seminari Gramsci* also meets the urgent need to reconnect culture, analysis, debate and reflection in a period characterised by instability and crisis.

As claimed by the artist Carlos Altamirano,¹ just like in Chile's dictatorship period, today and in the throes of the economic-political crisis in Europe, it seems necessary and urgent for the art space to "lend" its space to the political realm to invent a means of political expression without talking about politics. Hence creating a space of allegory in the words of Benjamin, and a space of oral and folkloric production in the words of Gramsci. A space in which the political split is formed in the very making of the cultural and on the very fabric of common sense. The work is the

actual re-production of the seminar and, in turn, the exhibition of its historical context. It is a conceptual event which is a tangible manifestation of Gramsci's very discourse.

On this occasion, the seminar is reinstalled in the public space, with a reinstitutional operating mode, facilitating its reflective and critical deployment. In this manner, the exhibition space, without losing its aesthetic condition, changes from a space of/for intellectual production to a "factory of ideas". What is presented at La Capella, or once it is used, is a social machinery of the production of orality, craftsmanship and dissidence.

The following people have participated in *Seminari Gramsci*: Pablo Oyarzún, Andrea Soto, Antonio Gómez, Pamela Desjardins, Verónica Lahitte, Valentín Roma, Lucía Egaña Rojas, Valentina Montero, Marcelo Expósito, Adriana Peláez, Juan Martín Solesio, Christelle Faucoulanche, Brandon LaBelle and Arturo Cariceo.

1. *Filtraciones 1. Conversaciones sobre arte en Chile (de los 60's a los 80's)*. Editorial ARCIS / Editorial Cuarto Propio, pp. 269-270.

27/06 - 2/09

Sala Gran

Rasmus Nilausen
*Sisyphus, Rhopography
and a Headless Chicken*

Espai Cub

Diego Paonessa
Beat Box

14/09 - 21/10

Sala Gran

Pol González
Primer plano de ella gritando

Espai Cub

Nicolás Rojas Hayes
*Aparell per mesurar la voluntat
segons l'índex de Scheuermann*

31/10 - 9/12

Sala Gran

Luis Guerra
Seminari Gramsci

Espai Cub

Pol Esteve
The End of...

18/12 - 27/01

Projecte de comissariat

Alexandra Laudo
*[Heroínas de la Cultura]
La condició narrativa*

Projectes deslocalitzats

Laia Estruch
En lloc d'actuar fabulo

Gerard Ortín
Intravia

Projecte d'investigació

Latitudes
#OpenCurating

BCN Producció celebra la sisena edició. Adreçada a la comunitat artística de Barcelona i la seva àrea d'influència, aquesta convocatòria oberta incentiva la realització de projectes que necessiten recursos de producció i suport institucional per tirar endavant.

Amb aquest programa, La Capella dóna suport a les necessitats econòmiques i de producció dels artistes, i s'apropa a les línies discursives de l'art actual.

Enguany BCN Producció s'expandeix. El programa ha anat evolucionant fins a oferir tres exposicions individuals a la Sala Gran de La Capella, tres a l'Espai Cub, dos projectes deslocalitzats i, com a novetat, un projecte de comissariat i un altre de recerca.

BCN Producció celebra su sexta edición. Dirigida a la comunidad artística de Barcelona y su área de influencia, esta convocatoria abierta incentiva la realización de proyectos que requieren recursos de producción y apoyo institucional para salir adelante.

Con este programa, La Capella ofrece apoyo a las necesidades económicas y de producción de los artistas, y se acerca a las líneas discursivas del arte actual.

Este año BCN Producció se expande. El programa ha ido evolucionando hasta ofrecer tres exposiciones individuales en la Sala Gran de La Capella, tres en el Espai Cub, dos proyectos deslocalizados y, como novedad, un proyecto de comisariado y otro de investigación.

BCN Producció celebrates its sixth edition. Aimed at the artistic community of Barcelona and its sphere of influence, this open competition fosters the execution of projects that require production resources and institutional support in order to be brought to fruition.

By means of this programme, La Capella affords its support to artists' economic and production needs and draws closer to the discourse of contemporary art.

This new edition sees an expansion of BCN Producció. The programme features three solo exhibitions in the Sala Gran at La Capella, three in Espai Cub and two delocalised projects. The new additions include a curatorship project and an artistic research project.